

Namaste kummi!

Tämä vuosi on ollut koronapandemian takia poikkeuksellista aikaa. Olemme olleet tilanteessa, jossa meillä on paljon kysymyksiä, mutta hyvin vähän varmoja vastauksia. Erityiseksi tilanteen tekee ennen kaikkea se, että tämä koskettaa kaikkia ihmisiä ympäri maailmaa, myös Nepalia. 24.3., kun maassa oli vahvistettu vasta kaksi koronataapausta, hallitus määräsi maahan "lock-downin"; ihmiset määrättiin pysyttelemään kodeissaan, vain välttämättömillä ruoka- tai lääkeostoksilla oli lupa käydä. Koulut oli suljettu jo edellisellä viikolla – juuri, kun peruskoulun päättävän 10. luokan valtakunnallisten päättökokeiden (SEE, Secondary Education Examination) olisi ollut määrä alkaa. Myös Suomen lukiota vastaavien 11. ja 12. luokan sekä monien yliopistokurssien lukuvuoden loppukokeet jäivät pitämättä. Opiskelijat joutuivat koko kevään jännittämään, milloin kokeet pidetään vai pidetäänkö. Vasta 10.6. hallitus teki lopulta päätöksen SEE-kokeista: niitä ei tänä vuonna järjestetä ollenkaan vaan loppuarvosanat määräytyvät koulun oman arvion perusteella. Samoin päätettiin jatkossa 11. luokan loppukokeista, mutta 12. luokan osalta tilanne on yhä epävarma ja jatko-opintoihin hakeutuminen hankalaa. Tosin myös – etäopetusta lukuun ottamatta – kaikki oppilaitokset ovat edelleen suljettuina eikä lähiopetukseen palaaminen näytä todennäköiseltä vielä kuukausiin.

Kumppanimme työntekijä Laxmi antamassa raha-avustuksen näkövammaiselle Rachana Parajulille.

Beg Bahadur Tamang sai tukea ruokaan, keittokaasuun sekä muuhun tarvittaviin arjen tarpeisiin.

liikkumisrajoituksia on määrätty useilla alueilla uudelleen. Mutta kevään yhtämittainen 80 päivän "kotiaresti" oli monille liikaa. Uusia rajoituksia ei taudin leviämisen uhallakaan enää mukisematta hyväksytä. Sillä vielä suurempaa kärsimystä ja jopa kuolleisuutta kuin korona itse ovat aiheuttaneet sen vastaiset toimet. Rajoitusten myötä työttömyystilanne on entisestään heikentynyt ja suistanut lukemattomat perheet syvenevään köyhyyden kierteeseen. Sen seurauksena lasten vakava aliravitsemus on jo lisääntynyt. Terveysthuollossa kaiken huomion kohdistuessa pandemian hallintaan mm. rokotuksia on jäänyt antamatta ja monet muut sairaudet hoitamatta. Terveysthuoltopalveluihin on myös liikkumisrajoitusten vuoksi ollut vaikea päästä, niitä ei ole ollut tarjolla koronasulkujen vuoksi tai koronan pelossa niihin ei uskalleta hakeutua.

Myös pandemian taloudelliset seuraukset Nepalille ovat valtavat. Elinkeinoelämän lähes täydellinen pysäyttäminen johti välittömästi päiväpalkalla tai pienyrittäjyydellä itseään ja perhettään elättävien ahdinkoon, ja rajoitusten jatkuessa monet kuukausipalkkaisetkin ovat jääneet ansioitta. Maalle elintärkeä turismi tukahtui pandemian myötä jo alkuvuodesta. Sadat tuhannet ulkomailla olevat siirtotyöläiset ovat menettäneet työnsä ja vain odottavat, koska pystyvät palaamaan kotimaahansa. Siirtotyöläisten rahalähetykset ovat jo vuosia muodostaneet 25-30% kaikista kotitalouksien vuosituloista; nyt nämäkin rahavirrat ovat tyrehtyneet.

Työn luonne muuttui

Kumppanimme Forward Looking on tehnyt voitavansa tilanteessa. Koska koulujen sulkeminen tiesi lasten ja nuorten palaamista koteihinsa, ovat kummioppilaat saaneet taloudellista tukea välttämättömiin arjen perustarpeisiin, kuten ruokaan, keittokaasuun ja lääkkeisiin. Huhtikuussa tukea saivat kiireellisemmät, noin 70

entistä ja nykyistä vammaista kummioppilastamme. He saivat noin 40 euron rahallisen avustuksen kukin. Lisäksi Forward Lookingin taloudellisella tuella toinen kumppanimme Nepalissa, Ebenezer raamattukoulu jakoi avustuspaketteja 30 näkövammaiselle ja heidän perheilleen. Heinä-elokuussa elintarvikkeita ja mm. saippuaa ja kasvomaskoja sisältäviä avustuspakkauksia jaettiin 112 vammaisen kummiopiskelijan perheille eri puolilla maata. Varat näihin avustuksiin saatiin ohjaamalla esimerkiksi koulutuksiin varattuja rahoja hätäapuun – suunniteltuja koulutuksia kun ei ole maaliskuun jälkeen ollut mahdollista järjestää.

Suurin osa lapsista on palannut koulujen yhteydessä olevista asuntoloista koteihinsa ympäri maata. Myös lastenkotien lapset muutamia lukuun ottamatta ovat nyt sukulaistensa luona. Vain ne, joilla ei ole tiedossa sukulaisia, jäivät lastenkoteihin, joissa heistä pidetään huolta myös nykyisessä tilanteessa. Kivenhakkaajakylän nuoret ovat myös kodeissaan. Forward Looking tuki nuoria kesällä noin 50 euron raha-avustuksella, jotta perheillä olisi paremmin rahaa ruokaan. Uusia tarpeita kartoitetaan sen mukaan, miten nykyinen tilanne kehittyi.

Monien Morning Starin lasten sukulaiset tulivat hakemaan lapsia koteihinsa, kun koulut suljettiin. Pabina Shrestha (vas.) sukulaisnaisen sekä Morning Starsin johtokunnan jäsenen kanssa.

Kaikkien lasten ja nuorten kohdalla normaali kuukausituki on kuitenkin jatkunut, vaikka koulut ovat suljettuina. Koulu- ja asuntolamaksut kun on maksettu useimpien kohdalla jo etukäteen, joten taloudellista tukea tarvitaan yhtä lailla nytkin. Haluamme myös varmistaa, että kummioppilaidemme koulunkäynti ja opinnot jatkuvat mahdollisimman normaaliin tapaan, kun tilanne sen taas sallii.

Kummioppilaidemme kuulumisia

Jaamme tässä kirjeessä muutamien kummioppilaidemme kuulumisia, joista osa on kerätty jo ennen vallitsevan tilanteen alkua ja koulujen sulkemista.

Ranjana Darji, 14, kävi kuudetta luokkaa Dhadingin kuurojenkoululla. Ranjanalla ei ole kuulovammaa. Hän on koulun 60 oppilaasta ainoa normaalisti kuuleva. Mutta Ranjanalla on vaikea kotitausta; isä on halvaantunut, äidillä mielenterveysongelmia, lapsia yhteensä neljä eivätkä pienet pellot riitä elättämään koko perhettä.

Ranjana tuli kouluun yhdessä samasta kylästä kotoisin olevan kuulovammaisen tytön kanssa – ja sai jäädä, vaikka onkin kuuleva. Toinen tyttö lopetti koulun, koska ei oikein pärjännyt, mutta Ranjana jäi.

Koulusta tuli Ranjanan toinen koti. Nyt hän on sujuvasti kaksikielinen ja toimi koko vierailumme ajan mallikkaasti tulkkina meidän ja koulun kuulovammaisen rehtorin, muiden opettajien ja oppilastovereiden välillä. Oli sykähdyttävää seurata, miten luontevasti tyttö viittoi. Itse asiassa jäi sellainen vaikutelma, että viittomakieli oli hänelle luontevampi tapa ilmaista itseään kuin puhuminen. Hänen koko olemuksensa oli välittömämpi ja ilmeikkäämpi silloin, kun hän viittoi.

Ranjanan tulevaisuuden haaveena on tulla opettajaksi kuulovammaisille lapsille. Hänestä tulee loistava opettaja. Mutta tulisi myös tulkki. Viittomakielen tulkeille olisi valtava tarve. Valitettavasti vain vielä ei Nepalissa taida olla mitään tahoja, joka maksaisi heille palkkaa.

Ranjana on kuuleva, mutta käy koulua yhdessä kuulovammaisten kanssa. (Kuva: Janne Juhaninmäki)

Koronan suljettua koulun Ranjana koulutovereidensa tavoin on palannut kotiin. Opintojen sijasta hänen päivänsä kuluvat nyt autellen äitiä kotitöissä. Opettajiin hän on säännöllisesti yhteydessä puhelimitse ja odottaa kovasti sitä päivää, kun pääsee taas palaamaan kouluun.

Koulu on pitänyt säännöllisesti yhteyttä myös muiden oppilaiden koteihin. Kuulovammaisten lasten vanhemmat ovat kovasti huolissaan lastensa tulevaisuudesta nyt, kun opetus on ollut keskeytyksissä jo lähes puoli vuotta. Monissa kodeissa on myös pulaa päivittäisistä elintarpeista.

* * * * *

Asha, Tika ja Simran ovat muuttaneet Morning Starista Sonam Academyn asuntolaan.

Morning Starin lastenkodilla vuosi alkoi dramaattisesti, kun kodin taloudesta päävastuun kantanut johtokunnan jäsen yllättäen kuoli vain 49 vuoden iässä helmikuussa. Tähän kriisitilanteeseen saatiin taloudellista apua Lähetysseuran Lasten Pankista, jotta lasten tulevaisuutta pystyttiin järjestelemään. Lukukauden päättyessä ja koulujen sulkeutuessa suurin osan lastenkodin lapsista palautettiin sukulaisten hoiviin ja perheet saivat pienen taloudellisen kerta-avustuksen. 11 lasta ja nuorta, joita ei ollut mahdollista sijoittaa sukulaisten luokse, muuttivat toiseen asuntolaan.

Näiden 11 joukossa olivat kumminuoremme **Asha, Simran ja Tika**. Kahdella ensiksi mainitulla ei ole lainkaan sukulaisia, joiden luokse mennä. Heidät on löydetty kadulta eikä omaisista ole mitään tietoa. Tikan äiti ja isä ovat menehtyneet. Tytöt olivat valmistautumassa peruskoulun päättökokeisiin (SEE), mutta nyt, kun niitä ei järjestetä, edessä siintävät jatko-opinnot. Asha haluaisi opiskella farmasiaa, Tika hotellialla ja Simrania kiinnostaa

terveydenhuoltoala. Opinnot ovat kalliita ja Forward Looking kartoittaakin parhaillaan tytöille ulkopuolista tukea.

Patan Home -lastenkoti muutti uusiin tiloihin, kaupungin eteläpuolelle kauemmaksi keskustasta.

Myös toisesta vielä Lähetykseuran tuen piirissä olevasta lastenkodista, **Patan Grace Home**'sta, suurin osa lapsista on koulujen sulkemisen jälkeen lähetetty sukulaisten hoiviin. Vain kaksi lasta jäi Grace Home'iin. Lastenkoti muutti syksyllä 2019 uusiin tiloihin Kathmandun ja Patanin metropolialueen laitamille.

* * * * *

Janaki Praja

Myös kivenhakkaajataustaisen Janakin (25v) tyttärineen tapasimme kotonaan ennen kuin koronasta vielä tiedettiin mitään. Janaki kuuluu syrjittyyn chepangien vähemmistöheimoon. Sen ansiosta hän sai kouluvuosinaan 5. luokalta alkaen opintoihinsa tukea toiselta järjestöltä. Tämä tuki ulottui kuitenkin vain peruskoulun loppuun. 11. luokalta eteenpäin tuki onneksi järjestyi Forward Lookingin kautta ja Janaki pystyi jatkamaan opiskelua.

Janakin isä oli kuollut, kun tyttö oli vasta 1 ½ -vuotias. Äiti jäi neljän tyttären ja yhden pojan yksinhuoltajaksi. Elättääkseen perheensä äiti teki töitä sekä pelloilla että kivenhakkaajana. Loma-aikoina Janaki oli itsekin usein äidin apuna kiviä murskaamassa. Perhettä kohtasi uusi tragedia, kun ainoa poika kuoli pommi-iskussa sisällissodan aikana kuutisentoista vuotta sitten. Nuori mies oli hakeutunut kantajan töihin lentokentälle Länsi-Nepalin Kalikotiin. Helikopterista pudotettu pommi tappoi hänet ja kuusitoista muuta.

Janakin sisarista kukaan muu ei ole käynyt koulua 3. luokkaa pidemmälle. Janaki itse oli suorittanut taloushallinnon kandidaatin tutkinnon lähes loppuun – tavatessamme pari tenttiä oli vielä uusimatta. Opintojensa lomassa Janaki avioitui ja muutti sen myötä miehensä kotiin. Oman alan töitä kylästä on ollut vaikea löytää ja siksi Janaki haaveilikin opiskelevansa seuraavaksi kasvatustieteitä. Opinnot onnistuisivat kotoa käsin ja yksi kylän kouluista on kivenheiton matkan päässä Janakin kodista. Sieltä voisi löytyä työpaikka. Nämä molemmat haaveet ovat jo ehtineet toteutua. Janaki aloitti kasvatustieteiden kandidaatin tutkintoon tähtäävät opinnot ja pääsi jo kouluunkin töihin. Työt ovat nyt kuitenkin koulujen sulun vuoksi tauolla.

Miljoonien muiden nuorten nepalilaismiesten tavoin Janakin mies on siirtotöissä. Hän matkusti Malesiaan, kun tapaamisemme aikoihin 2 ½ -vuotias tytär oli vasta 9 kuukauden ikäinen. Sen jälkeen isä on nähnyt tyttärensä vain puhelimesta. Monien muiden jäädessä työttömäksi miehen työt ovat koronasta huolimatta jatkuneet. Hän suunnittelee kotimaassa käymistä ensi keväänä. Kaikesta huolimatta Janaki on elämäänsä tyytyväinen – ja kiitollinen siitä, että on saanut opiskella. Koulutettuja chepangeja on kaiken kaikkiaan yhä varsin vähän. Pitkälle kouluttautuneena chepang-naisena Janaki kokee olevansa etuoikeutettu.

Nyt, kun Nepalissa koronan ensimmäinen aalto on yhä voimistumassa, kummilapsemme ja -nuoremme perheineen ovat aivan erityisesti rukoustemme tarpeessa. Kumppanijärjestömme Forward Looking kartoittaa myös kaiken aikaa keinoja, miten heitä ja heidän opiskelumahdollisuuksiaan pystytään parhaiten tukemaan näinä poikkeuksellisina aikoina.

Lämmin kiitos tuestasi kummi!

Terveisin

Elina Lind sekä Janne Juhaninmäki

elina.lind@felm.org

Felm / Kummiposti
G.P.O. 8975 E.P.C. 2250
Kathmandu, Nepal

Seuraa Facebookissa:
facebook.com/suomenlahetykseuranepalissa
(toimii myös ilman tunnuksia)